

var der, regnede man ud, egentlig ingen Glæde ved det hele. At det var en overordentlig skarp Vending, der blev gjort, tror jeg, at ingen ret vel kan benægte, og jeg tror heller ikke, at den ærede Ordfører vil benægte det. . . . (Alberti: Jo!) Det undrer mig, men saa kunne vi jo fortsætte ved given Lejlighed og se efter, hvorledes det egentlig forholder sig. Jeg tror at skulle faa tilstrækkelige Kort paa Haanden til at godtgøre, at den ærede Ordfører virkelig har været med i det Changement. Vi kunne i alt Fald alle erindre, hvor varmt den ærede Ordfører i Fjor i Slutningen af Samlingen talte for, at man skulde forkaste denne nederdrægtige Ting, som en Brændevinsskat var, uden Hensyn til, om man fik en Toldlov eller ej, det betød saa godt som intet. Ja, man gik endogsaa saa vidt, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) til vor store Forbavselse underrettede os om, at denne Reform af Toldloven i Forening med en Brændevinsskat vilde bringe en Landarbejder et aarligt Tab af 4 Kr. 16 Øre og en Husmand et aarligt Tab af 3 Kr. 60 Øre, og at en Gaardmand med endogsaa op til 25 Køer vilde faa et aarligt Tab af 40 Øre — eller maaske var det en aarlig Fortjeneste af 40 Øre, det tør jeg ikke sværge paa; jeg tænker imidlertid, at han vil kunne taale begge Dele. . . . Nej, det var dog vist en Avance, thi det var igennem denne Udvikling, det ærede Medlem kom der hen, at en Mand med 25 Køer ikke en Gang fik en hel Høne, men kun Udbyttet af en Andelshøne. Ja, naar man kommer saa vidt, at man skal regne saa nøje, saa erkender jeg, at jeg er enig med det ærede Medlem, som jeg kan huske sagde i Fjor, at han vilde ikke trille omkring med Millioner, han vilde tage det med jævne Skridt. Ja, naar man kommer dertil, at man regner med en Andelshøne for at beregne den Fordel, som en Gaardmand med 25 Køer vil have af en saa omfattende Foranstaltning som en gennemgaaende Revision af Toldloven i Forbindelse med en Brændevinsskat, ja, saa vil jeg indrømme, at man er gaaet til Bunden, saa er man kommen saa langt ned, at der ikke er synderligt at bebrejde en, fordi man har ladet det ligge. Alt i alt skønner jeg ikke rettere, end at man har Uret, hvor nu Uretten ligger — i at lade de indirekte Skatteløve ligge. Jeg har sagt det saa tidt, men jeg vil gerne sige det endnu en Gang, at jeg tror, at en fornuftig og forsvarlig Revision af Toldloven vil medføre større Nytte for Befolk-

ningen, og i alt Fald gøre det paa en lettere og bekvemmere Maade, end hele den Skatterevision, som vi her behandle. Det er og bliver min Overbevisning.

Endnu et Ord vil jeg sige til den ærede Ordfører, som kom ind paa ved et Eksempel at ville belyse, hvor lidt jeg havde forstaaet at tilegne mig den Opfattelse, der var nødvendig for at se, hvad det er, de Herrer tænke paa. Den ærede Ordfører brugte det Eksempel, at han sagde, at en Mand paa Landet, der ejer to Tdr. Hartkorn og har en Indtægt af 100,000 Kr., kan man ikke beskatte paa den Maade, at man kan sige, at det er ligegyldigt, om han svarer sin Skat igennem denne Skattelov til Staten, eller om hans Skattebeløb bliver i Kommunen og gaar direkte over til Ligtelse for Kommunen. Nej, det har den ærede Ordfører fuldstændig Ret i, men det er ganske ligegyldigt, om man beskatter denne Mand i Henhold til det Forslag, her foreligger, eller igennem en Indtægtskildeskat, saaledes som jeg kunde tænke mig den indført, thi i begge Tilfælde kommer Skatten af den Formue og Indtægt, han har, nøjagtig der hen, hvor den skal. Jeg hævder altsaa, ogsaa i Anledning af, hvad der blev sagt i Gaar af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at jeg fremdeles har den Opfattelse, at en Indtægtskildeskat paa Kapitalen vilde være uendelig langt at foretrække for det byrdefulde Skattesystem, som her foreslaas, navnlig i saa gøj Grad byrdefuldt for samtlige Kommunalraad. En Indtægtskildeskat har mangfoldige Fordele, der ere saa indlysende, at de næppe behøve at nævnes. Jeg skal give det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds Ret i, som jeg allerede omtalte forleden Dag, at der ogsaa kan rejses Indvendinger imod den. Jeg ser godt, at den har sine Mangler, men det maa vel være Lovgivningsmagtens Opgave at veje Fordelene og Manglerne imod hinanden i dette Tilfælde som i alle andre. Den har den ubestridelige Fordel fremfor det her foreslaaede, at den rammes koncist og sikkert, hvad der skal rammes, ikke en Øre for meget og ikke en Øre for lidt. Den medfører ingen Skatteklager, ingen Besværinger, intet Posekiggeri af nogen Art. Man ved ikke, hvem der betaler Skatten, den kommer ganske af sig selv, og kommer saa koncist, som netop kun en Skat kan komme paa den Maade. Den har sikkert saa store Fordele, at man vist ikke uden gode Grunde skulde lægge den Tanke ad acta som ubrugelig.